

VZKŘÍŠENÍ

ZPRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

doba postní 1996 - č. 9

POPELEC

Výraz popelec souvisí s Popeleční středou (v některých krajích ji nazývají Škaredá středa). U popelce se opravdu jedná o popel, kterým kněz označuje čela věřících ve znamení kříže a přitom říká: "Čiňte pokání a věřte evangeliu" anebo "Pamatuj, že jsi prach a v prach se navrátíš". Není to však jakýkoli popel, ale takový, který se získá spálením ratolestí, jež byly v předcházejícím roce posvěceny o Květné neděli.

Udělování popelce patří mezi tak zvané svátostiny, tedy úkony, které ustanovila liturgie církve a jimiž nás doporučuje Boží ochraně. Udělením popelce se proto v duši nerozmnožuje ani neuděluje milost posvěcující; to je vyhrazeno pouze sedmi svátostem, které ustanovil Pán Ježíš. Přesto však má popelec svůj hluboký význam: především připomíná křesťanům skutečnost, že na světě všechno pomíjí, tedy i každý z nás spěje ke svému pozemskému konci, a zároveň povzbuzuje ke skutkům pokání, k obrácení na cestu dobra.

Aby udělení popelce splnilo svůj smysl, je to závislé na stavu toho, který jej přijímá. Především musí být pokřtěn - nepokřtěnému nelze popelec udělit, a i kdyby jej přijal, nijak mu neprospěje. Avšak i ten, kdo je pokřtěný, jen tenkrát přijímá popelec s plným užitekem, pokud je ve stavu milosti posvěcující. Přátelé, chcete-li na Popeleční středě přijmout popelec s plným duchovním užitekem pro svou duši - ne pouze z recese, že se něco sype na čelo - pak si vykonajte před Popeleční středou dobrou svatou zpověď, aby váš „start“ do svatopostní doby, který vám má přinést opravdový duchovní užitek - byl plnohodnotný a mohli jste se těšit z dosaženého „cíle“ - tedy prožít pravou velikonoční radost z Ježíšova zmrtvýchvstání i z vlastního duchovního znovuzrození.

váš P. Marian, OSB

Moto: PŮST

Robert Herrick, 17. stol.

Je snad pravý půst - vzdát se slaniny, zvěřiny?

Je snad půst věcí úst?

Je snad půst dát si slib - z masa nepojíst,

o to víc na talíř si nabrat ryb?

Lačnit a v hadrech bloudit - na odiv lidu, bez klidu -

klopit zrak, vzdechy loudit?

Ne, půst je víc, toť sklizeň!

Svaž snopy své a dej jíst duši, má hlad a žízeň!

V ten čas se hněvu vzdej, záště, zlých řečí,

změň život, směr mu dej?

Jen silou ducha rostem,

zmoř hladem hřích, ne břich,

pak prošels pravým postem!

(z Farního dopisu Jablonce n. N.)

● Zprávy z farnosti

Jak nám sdělil otec Marian, OSB, uskutečnilo se v naší farnosti v roce 1995

- 12 církevních sňatků

• 48 křtů - z toho	děti do 7 let	30
	děti od 7 do 14 let	9
	dospělých	9

- 10 prvních svatých přijímání

- Na poslední cestě doprovodili otec Marian (i otec Bernard) 64 zesnulých.

V současné době se ke křtu připravuje i 6 dospělých.

Modlitební skupiny připravily na Štědrý den hezké odpoledne a pohoštění pro farníky, kteří jsou sami. I když přišel pouze jeden (vinou nás všech, kteří jsme naše osamělé známé nešli osobně pozvat), odpoledne se velmi líbilo a všichni byli spokojeni.

V sobotu 6. 1. 1996 odpoledne se zcela zaplnil farní sál. "Ztracená kapela" (4 mladí lidé) za doprovodu hudebních nástrojů krásnými hlasy zpívala koledy

z celého světa v různých jazycích. Zazpívalo si i nadšené obecnstvo a když potlesk neustával, hudebníci ještě přidali další oblíbené skladby.

Tentýž den při večerní mši svaté provedl pěvecký sbor **CANTUS AMICI** řízený p. Václavem Dobrodinským, za varhanního doprovodu ing. Hikshe pastorační mši autorů Horáka a Steckera. Profesionální provedení zkušených hudebníků, kteří přibližují krásu duchovní hudby věřícím v našich kostelích i v zahraničí, oslavilo důstojně svátek Zjevení Páně i v našem kostele. Těšíme se, že je budeme moci přivítat častěji.

Protože tento rok je ve znamení "**Evangelizace a modlitba**", chceme připomenout, že bez znalosti Písma se těžko můžeme obejít. Nabízíme vám možnost vypůjčení biblí z farní knihovny v různých provedeních (od dětských až po současně vydané). Dejme si předsevzetí, že si letos znovu pozorně přečteme a promyslíme alespoň část Písma.

Znovu opakujeme výzvu, aby se přihlásili (ve farní knihovně nebo v sakristii) dobrovolní pečovatelé a pečovatelky pro občasnou nebo stálou pomoc pro nemocné farníky. Chceme totiž vytvořit jakousi "pohotovostní čet", která by mohla pomoci v případě nutnosti nemocným nebo starým farníkům. Přihlašte se i vy, kteří byste mohli v rámci křesťanské pomoci třeba za úměrnou odměnu pomoci s umytím oken, s úklidem těm, kteří nikoho nemají nebo mají děti daleko a na těžší práce už nestačí. Přihlašte se i vy, kteří byste podobnou pomoc uvítali! Zatím máme možnost vám sjednat návštěvu pedikérky do domu navečer nebo v pátek a krátkodobou ošetřovatelskou pomoc. Snažme se vytvořit i z nás, kteří chodíme do nového krásného strašnického kostela, opravdové společenství.

● Dotazy - anketa

Farní úřad vybízí farníky, aby se zamysleli nad naším společenstvím i nad svými zkušenostmi a napsali svá přání, dotazy, náměty a rady z oboru náboženského, osobního apod. a vhodili je se jménem a adresou nebo i anonymně do schránky. Ta je umístěna v předsíni kostela v třetím dřevěném oddílu s nápisem "Dotazy - Anketa". Přivítáme i náměty na využití farního sálu. Dotazy a náměty se budou shromažďovat a budou souhrnně zodpovězeny ve farním zpravodaji Vzkříšení nebo se k nim vyjádří P. Marian při vhodné příležitosti (bude včas oznámeno). V odpovědích tazatel nebude jednotlivě jmenován.

• Pouť

V sobotu 18. května 1996 bychom chtěli uspořádat farní pouť autobusem: ráno od našeho kostela do Jindřichova Hradce, prohlídka gobelínů arcibisk. paláce (dosud nikde nevystavovaných). Oběd v restauraci (kolem 40 Kč), jízda úzkokolejným vláčkem krásnou krajinou do Nové Bystřice, případně návštěva kostela Klášter (poutní místo nyní opravené), dále autobusem (který tam na nás bude čekat) do Kostelního Vydří, kde bychom se zúčastnili požehnání a pak zpět do Prahy. Cena bude opět pouze za režii, ale i tak musíme počítat kolem 200 Kč. Prosíme, aby se zájemci hlásili do poloviny března, abychom mohli objednat autobus. Podpisový arch bude viset v předsíni kostela.

• Farní knihovna

Nechceme být jen půjčovnou, ale chceme vám i uspořít čas a ve Zpravodaji nebo při osobním styku vám zprostředkovat informace např. o nejdůležitějších encyklikách, o sektách, které se u nás začínají rozrůstat (dnes si přečtěte informace o jehovistech) a o knihách, které byste si neměli nechat ujít.

JaN

- Kupte svým dětem, které se učí anglicky, dvojjazyčnou publikaci: Edita Hradecká: **Obraťme se k Bohu** - Turn to God, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 1995, 27 Kč. Text byl původně psán anglicky, ale byl o něj velký zájem a koloval v různých opisovaných překladech od r. 1964. Nyní již byla kniha konečně vydána a stále přitahuje nové čtenáře. Jejím obsahem je např. modlitba čekání, prosebná, děkovná, modlitba soucítěním, dýcháním, nasloucháním Bohu, modlitba vnitřního ticha beze slov.

Text je jazykově čistý a skvělý v obou řečech.

- Rok 1996 je v rámci Desetiletí duchovní obnovy národa zasvěcen památce našich svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Karmelitánské nakl. v Kostelním Vydří přichystalo pro tuto příležitost překrásný nástěnný kalendář s barevnými reprodukcemi uměleckých

děl a praktickým uspořádáním (má místo na vaše poznámky). Rok 1996 teprve začíná a cena nyní byla zredukována na 40 Kč. Máme možnost přinést tento krásný kalendář darem jako svůj příspěvek pro křesťanskou obnovu do rodin našich dětí, příbuzných a přátel. Kalendář je k nahlédnutí v knihovně, která zároveň nabízí hromadné obstarání kalendářů z Karmelitánské prodejny.

Růžena Kouřimová

• Mendlova zdravotní pojišťovna

Víte o tom, že v naší farní budově úřaduje i Mendlova zdravotní pojišťovna, a to ve středu od 15 do 18 hodin?

Víte o tom, že tato pojišťovna nemá dluhy, platí lékařům včas a dobře a její plán již byl schválen?

Víte o tom, že svým pojištěncům vede osobní účty při zachování principu solidarity,

že přiznává osobní bonus, hradí zvýšenou preventivní péči a ochotně uzavře s lékaři smlouvu,

že má výhodný program pro dárce krve a kostní dřeně,

že pomáhá handicapovaným občanům a postiženým dětem,

že pamatuje i na starší spoluobčany,

že má program pečující o matku a dítě a jako jediná neplatí svévolné potraty?

Mendlova zdravotní pojišťovna je členem Světové asociace zdravotních pojišťoven a uplatňuje humanitu v mezilidských a pojišťovacích vztazích a získala plněním svých závazků dobrou pověst. „Mendlova zdravotní pojišťovna má skutečně tak vzornou platební kázeň jako jedna z mála zdravotních pojišťoven u nás. Bude-li Mendlova zdravotní pojišťovna pokračovat v dosavadních úspěších, nemusí se počátku května příštího roku obávat...“, řekl mimo jiné ministr zdravotnictví Jan Stráský.

Věra Beránková

• Vzpomínka na vzácnou návštěvu

Bylo to v létě 1977 v Rožmitále p. Třemšínem. Navštívili jsme nemocnou příbuznou v domově důchodců a pak jsme šli po stopách J. J. Ryby navštívit kostel ve Starém Rožmitále, kde tento slavný skladatel pastorel působil jako varhaník. Kostel byl po opravě, při které se zjistilo, že pod barokní slupkou skrývá jádro mnohem starší. Interiér kostela měl už pokoncilní úpravu s obětním stolem, což tehdy ještě zdaleka nebylo pravidlem. Byl právě sobotní podvečer a kostelík přímo zářil - zevně novou omítkou, uvnitř vzornou čistotou a krásnou květinovou výzdobou. Svoji sobotní práci tam právě končila stará paní s bílými vlasy a dobrotivými modrými očima.

Chtěli jsme si krásně sladěný interiér prohlédnout, ale trochu jsme se báli, že jsme přišli nevhod, když si prohlížíme kostel právě po dokončení pečlivého úklidu. Když jsme odcházeli upřímně jsme vyjádřili svůj obdiv nad tím, jak pěkně tam všechno mají. Stará paní to nevtáhla na sebe, na svoji práci, a řekla s úsměvem: Jaký je důstojný pán, takový chrám!" Neznám její jméno a vzhledem k tomu, že od té doby už uplynula bezmála dvě desetiletí, už si ji asi Pán Bůh zavolal na věčnost. Kněz, který byl tehdy rožmitálským farářem a brzy nato ztratil státní souhlas, se jmenoval P. Miloslav Vlček a je nyní naším arcipastýřem.

Setkali jsme se s ním při koncelebrované mši svaté na naší poutní slavnosti 8. prosince 1995, vyslechli jsme jeho krásné kázání o Panně Marii, besedovali jsme s ním o závažných věcech. Bylo by třeba zvláštního čísla našeho věstníku, magnetofonového záznamu a hodně pečlivého zpracování, abychom z pronesených slov nic nezapomněli. To jen líbivá hesla se popisují snadno, vážná zamyšlení se nespodně rekapitulují a což teprve diskuse tak rozmanitá v tématech i projevech, jako byla ta naše. Mně utkvěla v mysli poznámka otce kardinála o práci duchovních pastýřů, která připomínala, že ne jako formální projev úcty je biskupovo jméno zmiňováno v mešní modlitbě, ale jako naléhavá potřeba modlit se za kněze a zvláště za biskupy, kteří mají velkou zodpovědnost. Nemůžeme všichni uklízet kostel, každý děláme pro farní společenství něco jiného. Ale měli bychom to dělat s láskou jako ta stará paní z Rožmitálu, varovat se zalíbení ve vlastní činnosti a myslet především na dobro farnosti i arcidiecéze. A modlit se na tento úmysl. To může i nemocný farník, který se teď v zimě nemůže vypravit do kostela a neznamená to, že by nutně musel pro církev vykonat méně než my ostatní.

Pan kardinál byl o vánoční svátcích v Sarajevě. V duchu jsme ho provázeli na jeho cestě válkou zničenou zemí a tím intenzivněji jsme vnímali bezpečí a pohodlí našich domovů. Utrpení Bosny a Hercegoviny je pro nás výzvou, abychom prosili za mír ve světě i v každém lidském srdci. **RuK**

• Sekty

Svědci Jehovovi jsou u nás nepochybně nejznámější a nejrozšířenější sektou. Každý z nás se už asi někde se Svědky osobně setkal, ať už to bylo např. někdy v parku anebo zazvonili u dveří bytu.

Proč se vlastně tato organizace nazývá Společnost svědků Jehovových?

Pro tyto lidi je totiž bezpodmínečně nutné nazývat Boha omylem vzniklým jménem "Jehova" (chybným dosazením samohlásek do hebrejské zkratky JHVH - Jahve).

Jak tato organizace vznikla? V r. 1870 založil Charles Taze Russel (nar. 1852 v USA) skupinu biblického studia. R. 1879 začal vydávat časopis "Posel jitra", od r. 1884 ho sám řídil a přejmenoval na "Strážnou věž hlásající Jehovovo království". Roku 1881 založil "Traktátní společnost Sionské strážní věže", která se od roku 1931 jmenuje "Svědkové Jehovovi" (Jehovas Witnesses). Roku 1886 vydal Russel první svazek "Studíí o Písmu". Šest svazků sepsal Russel sám, sedmý vyšel po jeho smrti. Russel trval na tom, že bibli lze porozumět na základě jeho výkladů a že při jejich četbě již není třeba studovat Písmo samotné. Zemřel 31. 10. 1916.

Centrum organizace je v Brooklinu v New Yorku, odkud proudí množství publikací: knihy, čtrnáctidenník Strážná věž (Watch Tower - jeho výroky jsou pro Svědky naprosto závazné), jiné časopisy jako např. "Probudte se!" (Awake!) do celého světa. Svědkové očekávají brzký konec světa (bitva u Armagedonu), po níž zůstane s Kristem v nebi pouze 144000 Svědků Jehovových. Typické pro ně je stálé posouvání údajného data konce světa (nejprve 1914, pak 1915, pak 1918, pak 1925 atd.).

Svědkové neslaví Vánoce (podle nich pohanské svátky slunovratu), ani narozeniny, odmítají nastoupit vojenskou službu a nepřijímají transfúzi krve (starozákonní zákaz požívání krve) ani v případě ohrožení života. Kromě toho též pohrdají křesťanským symbolem kříže (pro zajímavost - zakladatel Russel proti němu nic neměl a na jeho hrobě stojí dodnes). Všechny tyto zásady jsou krkolomně odůvodněny a v jejich pozadí stojí zřejmě snaha odlišovat se od ostatních.

S použitím Farního dopisu z Jablonce n. Nisou **JaN**

(Další podrobnější literatura je ve farní knihovně.)

KAJÍCÍ LITANIE

OTČE, PROSÍME TĚ, ODPUSŤ NÁM,

že se tak málo staráme, abychom prohlubovali svou víru, abychom ji uskutečňovali ve svém životě, abychom ji přinášeli druhým,
že neumíme vytrvat v modlitbách, že se lehkovážně zříkáme svatě zpovědi a častého svatého přijímání,
že jsme dopustili, aby v našich vztazích k lidem chyběla láska, že jsme se zdráhali sloužit, přijímat služby,
že lehkovážně odmítáme každý kontakt a každou radu, že máme radost z omylů a slabosti druhých,
že nemáme dost lásky k rodičům, vždyť jsme se ani nepokusili porozumět jim, ani jsme se nenamáhali pomáhat jim,
že nemáme dost lásky ke svým dětem, že jim hledáme štěstí podle svých představ, že otročíme pohodlí, které podkopává každé naše úsilí v povolání, v každodenním životě, které nám brání angažovat se pro dobrou věc,
že otročíme prestiži, která nás nutí, abychom měli vždy poslední slovo a probouzí v nás pýchu,
že jezdíme neukázněně, že chodíme neopatrně, že pohrdáme životem, že dost ne-
dbáme o své zdraví, nemírně pijeme a kouříme a nestaráme se o svůj duchovní pokrok.

PANE, SMILUJ SE NAD NÁMI.

(P. Anciaux - E. Blomme)

Bohoslužby v našem kostele:

Po - Pá 18 hod.

So 7, 18 hod.

Ne 7, 9, 10.30 a 18 hod. - v červenci a v srpnu 7, 9 a 19 hod.

Společná modlitba růžence:

1/2 hod. před každou mší svatou (mimo neděle v 10.30 hod.)

živý růženec každé první pondělí v měsíci (kromě prázdnin)

Příležitost ke svatě zpovědi: 1/2 hodiny před každou mší svatou

Adorace: každý 3. pátek v měsíci po mši sv.

Modlitební skupiny: úterý, středa po mši sv.

Mládež: úterý po mši sv.

Farní knihovna půjčuje knihy: Stř 17 - 18 hod., Ne 10 - 11 hod.

Advokátní poradna: čtvrtek 17 - 18 hod.

Úklid kostela vždy v pondělí od 14 hod.